

РЕШЕНИЕ

№ 3912

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 01.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7653** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215, ал.1 от ЗУТ и е образувано по жалба на „Е.” ЕООД- Г.Б., с управител В С М против Заповед № РД-20-165/01.10.2009г. на директор Дирекция” Контрол по строителството”. С оспорената заповед, на осн.чл.195, ал.6 вр. с ал.1, чл.196, ал.3 и ал.5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и чл.4, чл.5, чл.6, чл.11 и чл.12 от Наредбата за принудително изпълнение на заповеди за поправка, за заздравяване или за премахване на строежи или на части от тях на територията на СО(НПИЗПЗПСЧТТСО) е наредено да бъде премахнат строеж „Търговски обект и бар- Е.”, представляващ едноетажна сграда, изградена в УПИ II- за хотел/стар 1761/, кв.81 по плана на Г.Б., ЦГЧ.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди се, че същият е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Релевираните оплаквания са относими към производство по чл.225 от ЗУТ, тъй като касаят законността на строежа, а не неговото състояние. Иска се отмяна на заповедта.

В с.з., жалбоподателят не се представлява . Не е изразено становище дали жалбата и искането за отмяна на обжалваната заповед се поддържат или не.

Ответникът- Директор Дирекция” Контрол по строителството” чрез процесуалния си представител юр.И оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът, като съобрази данните по делото и доводите на страните,намира жалбата за процесуално допустима,като подадена в срок и от надлежна страна-адресат на оспорената заповед,което обуславя наличието на правен интерес. Разгледана по същество,жалбата е основателна.

От приложените към административната преписка писмени доказателства се установява следното:

Със Заповед № РД-20-42/20.03.2009год., Директорът на Дирекция” Контрол по строителството”,на основание чл.196, ал.1 е назначил комисия от длъжностни лица при общинска администрация на СО, която да извърши проверка на място и да установи състоянието на обекта. Няма данни за това препис от заповедта да е връчен на заинтересованите страни по реда на чл.26 от АПК , както и на същите да е указано кога ще бъде извършена проверката.

Няма данни съобщение за процедурата по чл.196,ал.2 от ЗУТ да е поставено по реда на §4 от ДР на ЗУТ чрез залепване на табло в сградата на общината и на процесната сграда.

След направения оглед на място комисията е установила, че сградата е небезопасна, безстопанствена и в изключително тежко физическо състояние, поради което съществуването ѝ в близост на спирка на градския транспорт създава риск и опасност за здравето и живота на гражданите. Прието е, че сградата е негодна за използване, вредна е в санитарно-хигиенно отношение и не може да бъде поправена или заздравена. Съставения протокол е съобразен с изготвеното конструктивно становище от инж.К, в което подробно са описани конструкцията и състоянието на сградата.

Комисията е предложила на кмета на Община Б съгласно чл.195, ал.5 от ЗУТ да издаде заповед, с която да задължи собственика на обекта да го премахне сам и за своя сметка в определен подходящ срок. Резултатите от извършената проверка са отразени в Констативен протокол N 5 от 14.08.2009г, приложен по делото на стр.36. Протоколът е съобщен на управителя на дружеството чрез залепване на уведомление по реда на § 4 от ДР на ЗУТ, като съобщението е залепено на строежа на 01.09.2009г.,поставено е на мястото за съобщения в сградата на общината в район”Б.” и на вратата на У.Ж. Д. Л.” 1а- адреса на живеене на управителя на дружеството.

Въз основа на констативния протокол, директорът на Дирекция” Контрол по строителството” е издал заповед № РД-20-165/01.10.2009г. , с която е наредил да се премахне описания с констативния протокол обект.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на ръка на 22.10.2009г.,видно от отбелязването върху самата заповед.

При гореизложените факти и в рамките на съдебната проверка, съгласно чл.168, във връзка с чл.146 от АПК, съдът прави следните изводи :

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и в установената форма

предвид приложената по делото заповед N РД-09-3345 от 29.05.2008г.

Съдът намира, че при издаване на оспорения акт не е спазена процедурата, предвидена с разпоредбата на чл. 196 от ЗУТ. Съгласно разпоредбата на чл.196,ал.1 от ЗУТ,преценката за състоянието на обектите се установява с протокол на комисия,назначена от кмета на общината. Съгл.ал.2 на чл.196 от ЗУТ,комисията събира служебно всички необходими данни за вида и състоянието на обекта и изслушва заинтересованите страни. Цитираната правна норма е с императивен характер нарушението ѝ следва да третира като съществено процесуално нарушение. Изслушването на заинтересованите страни от комисията е част от задължителната процедура по чл.196,ал.1 и ал.2 от ЗУТ,която следва да се изпълни преди да се издаде акт по чл.195,ал.5 от ЗУТ. В конкретния случай, жалбоподателят не само че не е надлежно уведомен за започване на административното производство, а липсват данни изобщо да е уведомяван, напр. по реда на § 4 от ДР на ЗУТ. От приложената към преписката служебна справка е видно, че съобщение N 5/01.09.2009г.е поставено чрез залепване на входната врата на жилищната сграда на У."Л." 1а, както и на процесния строеж. В §4 от ДР на ЗУТ е предвидено,че съобщенията от компетентни органи на заинтересованите лица по този закон и актовете по неговото прилагане, когато не е указано друго,се правят по реда на АПК. Отсъстващите лица се уведомяват чрез залепване на съобщение жилището им или на недвижимия имот,за който се отнася административния акт. Следователно,уведомяването по реда на §4,ал.1,изр.2-ро от ДР на ЗУТ е извънреден способ и се прилага тогава ,когато действително се касае за"отсъстващи лица",каквото извод не може да се направи в настоящето производство. По делото липсват каквито и да било доказателства,длъжностните лица на район" Б." да са извършили действия или да са предприели опит за връчване на съобщението ,описано в приложената служебна бележка на собственика на обекта.

В чл.61,ал.3 от АПК също е предвидена възможност за уведомяване чрез залепване на съобщение,но само при неизвестен адрес.Безспорно адреса на жалбоподателя е бил известен на длъжностните лица,същият е посочен конкретно в съставения протокол и в издадената въз основа на него заповед. Следователно,в случая, хипотезата на §4,ал.1,изр.2-ро от ДР на ЗУТ е неприложима. Съобщението е следвало да се връчи по реда на ГПК.

Следователно, на първо място няма данни за надлежното уведомяване на жалбоподателя за започване на административното производство съгл.изискването на чл.26 от АПК, нито изслушването му и приемане на обясненията и възраженията му преди съставяне на констативния протокол. На следващо място, по изложените по-горе съображения, липсва и редовно връчване на самия констативен протокол,който е подготвителния документ за установяване на обстоятелствата от значение за издаване на крайния административен акт. В резултат на неизпълнение от страна на административния орган на задълженията му, регламентирани в чл.26 и чл.34 от

АПК е накърнено правото на жалбоподателя на активно участие в производството по издаване на обжалвания акт . Нормата на чл.195,ал.3 от ЗУТ е императивна и нарушаването ѝ е основание за незаконосъобразност на окончателния административен акт-заповедта на кмета на общината по чл.195,ал.5 от ЗУТ.

По изложените съображения,съдът намира,че при постановяване на обжалваната заповед са допуснати съществени процесуални нарушения на производствените правила,което е самостоятелно основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Освен това в заповедта е посочено, че обектът попада в УПИ II, кв.81 по плана на Г.Б., ЦГЧ съгласно застроителния, регулационен и кадастрален план, одобрен с Протокол N 24/ 30.03.2001г., Решение N 65 на СОС, който не предвижда запазването ѝ, а е отреден за хотел. С влязло в сила решение на СГС от 06.03.2002г., собствеността върху УПИ II- за хотел, кв.81 е възстановена на наследници на А. Тези обстоятелства не са относими в настоящето производство.

Правното основание за реализиране на строеж, както и въпроси, касаещи собствеността на имота, върху който е изграден обекта и предвижданията за този имот съгласно одобрения ПРЗ са ирелевантни в производството по реда чл.195 от ЗУТ. В хода на процедурата по издаване на обжалваната заповед, следва да се излагат единствено факти, обуславящи приложението на чл.195,ал.5 от ЗУТ, съответно наличието на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи.

По изложените съображения, обжалваната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.1 и ал.2, предл.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-20-165/01.10.2009г. на директор Дирекция” Контрол по строителството”- Столична община.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ :